

Les esquerres i el paradigma crioll (i II)

written by Jaume Gras i Bartrolí | 29 de gener de 2024

Es pot llegir el primer article [aquí](#).

*“Junqueras escriurà pàgines gloriuses
de la història de Catalunya en un futur”.*

Pere Aragonés, President de la Generalitat. (2024)

El senyor Junqueras és historiador i aquest detall encara fa més insolent l'actitud fal·laç i *negacionista* que avantposa les creences ideològiques a la realitat. Aquesta posició fa dir mitges veritats i manipular. Un historiador no pot avantposar mai les creences als fets tot i que a Catalunya això és ben normal. Un polític amb aquestes sigles al darrere no hauria de confondre els catalans com ho fa sovint. Quan diuen que no són nacionalistes haurien d'especificar millor què volen dir respecte a la catalanitat. Un polític d'ERC no es pot inventar o suplantar noves nacionalitats com s'inventen irresponsablement.

Les vint mil persones que van arribar a Sant Vicenç dels Horts ho van fer en un context de Dictadura després d'una guerra. **Una acció que ens recorda ara el desplaçament polític de colons jueus, més enllà de la línia verda de l'autonomia cisjordana amb totes les diferències que es vulguin.** Un moviment de persones que el senyor Junqueras, tot i la seva comprensió en les latituds baixllobregatines i catalanes, deu observar amb estupor i condemna. Als àrabs palestins, sabem, no els hi fa gràcia que els jueus, probablement bones persones com tothom ho és per principi, s'instal·lin a casa seva emparades per la força. Us sona? Els jueus també es miren de reüll el creixement dels àrabs palestins dins de les seves fronteres. Segons la doctrina criolla els jueus colons també

ho serien, de palestins, perquè hi viuen i hi treballen. I al revés. Ni els jueus, ni els àrabs no la compren l'ocurrència catalana que aparentment té molt bona intenció, però ha esdevingut un absurd de la politiqueria i de la incoherència. No crec que ningú els titlli de xenòfobs per tenir un pensament identitari propi. Una altra cosa és la colla de Hamàs, està clar.

Les vint mil persones que van arribar a Sant Vicenç dels Horts també devien ser bones persones, com ho eren els Junqueras, els Vies i els seus convilatans. Tots som bona gent. Del que n'estic convençut és que aquests no devien ser els burgesos de *puro i barret* que s'ha fet servir de caricatura per estigmatitzar la catalanitat, tot i que devia haver-hi algun cacic. Com ara, però vivint de l'erari públic. En general, aquells convilatans dels anys seixanta, setanta i vuitanta també van ser molt pacients. Nosaltres també som molt bona gent, però només dient això no s'expliquen i arreglen els conflictes nacionals.

La doctrina criolla té en aquesta gran falsedat la base fundacional. És una fal·làcia que el president Heribert Barrera, el menys cínic de tots els polítics de la Transició, ja havia denunciat a bastament. Tot això que expliquen de país de fusió i altres retòriques per guanyar vots alguns, per suplantar la catalanitat els altres o per no tenir problemes la majoria, és una distorsió més de l'autonomisme gestat els anys seixanta com hem esmentat. Tots els pobles són fruit d'incorporacions d'altres pobles en el decurs de la seva llarga història. Està clar. Però el català potser no ho és tant com repeteix el criollisme fins que va arribar la Dictadura Grossa. Després va ser un lloc de destí. I més tard, un mena d'experiment social caòtic.

La història també ens confirma que Palestina és un lloc de trobada. Una cruïlla. Més que enlloc. Els àrabs i els jueus són palestins, però tot indica que no són el mateix. Ells no creuen que siguin el mateix i volen marcar les diferències

necessàries per viure a la seva.

Mireu els castellans. Els castellans també són producte de la barreja. Celtes, gots, amazics, sirians, jueus... També una mica catalans que com els Urgell van anar a expulsar sarraïns a la Meseta i s'hi van establir en nombre més elevat del que diuen a l'inici de l'anomenada Reconquesta. Més de cinc-cents anys sota la presència del món musulmà atorga molt de caràcter i aquí estan. Castellans i amos d'Espanya en nom no de la moreria sinó de la castellanitat. No diuen mai que són una barreja. Ni Espanya reconeix que és un estat plurinacional! A la Catalunya vella els musulmans s'hi van quedar només vuitanta anys.

Oriol Junqueras sap perfectament el cost i les conseqüències que en l'ecosistema social cultural i lingüístic –nacional–, que tant deien defensar, va tenir el fenomen migratori dels anys 60 que va ser menys espontani del que el criollisme rampant ens vol fer empassar. Amb tota la col·laboració interior que es vulgui. El líder d'ERC també sap els estralls que provoca la minorització dels indígenes en el que ens queda de l'ecosistema català, més fràgil que el de l'os polar a l'Àrtic.

Un quart de milió –un 4% en dos anys–, són les persones nouvingudes bàsicament per fer cases, servir cafès, fer llits als hotels i dur paquets amunt i avall. Feines tan dignes com les de parlamentari regional o conseller de districte, però de poc valor afegit com sap tothom, la majoria de les quals s'ha trobat una societat despersonalitzada. Quins referents sobre el terreny tenen? Aquests nouvinguts no parlen català, perquè no ho són, per moltes falòrnies que es diguin des del criollisme establert.

Plou sobre mullat, perquè del milió llarg de persones que va arribar a principis de segle XXI, poques, ben poques, s'han incorporat a la nació. No perquè siguin males persones. No. No s'integren, entre altres coses, perquè els hi falta temps i

contacte amb la catalanitat per una raó de proporcionalitat, no només perquè visquin a l'extraradi. **Els experts deien abans que es necessiten tres generacions per fer-ho i no han tingut temps. Ara ja sabem que les elits i els autonomistes tenen molta més pressa per escalfar l'economia i recollir les regalies.**

Oriol Junqueras i cap dels polítics del procés, ni el d'«Òmnium lluites compartides» no baden boca quan algun funcionari, pagat amb diners públics, es nega a atendre els catalans per ser-ho. Una discriminació intolerable. En aquest aspecte, el progressisme se'ls hi queda a la punta de la llengua. El criollisme també és això. Callar i tolerar la xenofòbia tradicional, la que es pot tocar i constatar.

Les esquerres catalanes no diuen la veritat tot i que el senyor Junqueras ho hauria de fer perquè, com a historiador, coneix més detalls que els que saben la resta dels seus veïns i del que coneixen molts catalans que encara confien en el partit que representa.

Si ho continua fent, ni que sigui sota la hipotètica empara de la seva espiritualitat exagerada, sap que s'hi juga molt. La religió que professa és molt dura amb la negació o la desvirtualització de la pàtria com es pot comprovar amb les reaccions de la Conferència Episcopal quan defensa els seus amb radicalitat troiana. Són la versió espiritual de l'*Espanya* borbònica. L'Església sap què vol dir això de *pàtria i llibertat*!

El dia que el jutgin pel seu comportament, com ens passarà a tots, la manipulació i l'engany reiterat li pot passar una factura poc desitjada a causa de comportaments erràtics amb la catalanitat que mai, mai, mai serà castellana.

El senyor Junqueras ja ho deu saber: al cel, i sobretot a la terra, **sempre hi ha algú que ens vigila.**